

psches. Šivoje Sskowo tejsch nadnami wšhūtum cžinicž, jeli so jeno je ho hrje wsacž chžemj. Haj, won nochze nas niz jeno wot Koroszjow teho Čžela a čjelnych Rusow, ale tejsch wot Rjechow a wjeczneje Ssmerečje wumoz.

Tehodla dyrbimy so my po tym řemelu teho Kralowskeho sadžerjeež, wewschitkej nashej Nush Radu a Pomož pola Krystufa pvtacž, kotryi we schelakej Nush a Ssmerečji tak ločzny pomhacž može, so won jeno Sskowo refnje, da je nam spomoiene, a ma tejsch nam kPomhanju jara hottowu Wohlu. Pschetoz dokelž ton Kralowski twata, a dołho čžakacž nochze, da kivata ton Knes hjescheze bolje, a nochze teho Kralowskeho Ssyna tak do ho weStraſchi, lejzo wostajicž, hacž by won stym Nanom delje doſchoł, ale won, hacž runje podla jeho nebje, borsy, haj w Wokomiknenju, cžinveho a czerstweho sczini, jako won ktemu Manej refnij: Dži, twoj Ssyn je žiwy.

Tak chze tejsch nam nasch luby Knes Krystus, na kotrymž schak zivnblowacž nedyrbimy, hottowje a borsy pomhacž, jeli so jeno nam wo to cžinicž je, so my we prawem Dowjerenu na njeho, Pomož pola njeho pvtam. Pschetoz ktemu je won poſlann a do Sswjeta pschischoł, so je nam wot Rjechow a Ssmerečje pomhacž, nas wot teho Čžerta Ssurowosczie wumoz, a do Božeho wjeczneho Kraleſtwa pschiesa-đicž mot. Ktemu je jeho tejsch ten Wotz, nasch ſmjelnj Boh w Nebeſach

poſtał, ktemu je won tejsch do Sswjesta pschischoł.

Tehodla ſchtuž ſebi jeho Pomož psche-čiwo Rjechej a Ssmerečji pvtta, a ža-da, ton dyrbi ju ſawjesczie namakacž. Rajz my tudj na Kralowskim widžimy, hacž won runje jeno cželnu Pomož pvtasche, fakt welje bolje won kPomhanju hottowu, dzejz ta Nusa wetscha je, a my wjazy Pomožn potrebam, dñž wo wjeczni Sbožnosz cžinicž je.

To je ta vjenja Schule, wot kotrejž so heiwak ſweczeho vředuje, dñž teho runja Sskutki Krystufowe wopomnjene budža. Pschetoz tehodla ſu ſo wone ſtate, a tehodla ſu wone nam horje vižane, ſo bñhmy my nasheho lu-beho Knesa Krystufa Mož a hottowu Wohlu, poſnali, a ſo wnashej Nush tejsch knjemu namakali.

I. **T**a druga Schule pak, wot kotrejž ſo pschi tu tej Historiji najsterje recži je to, ſo my tudj psches Mjeru krashny ſerempel mamy, na kotrymž my pra-wje a wjeszje wuknycž možemy, ſchto ta Mjera je. Naschi Pschecžiwniz, cži Podjansz, nerecža wot Mjery hinat, hacž ſo wona jeno jene prosne Wedje-nje wot teho, ſchto Krystus je, a ſchto won cžinit je. Alle tudj ſo woni ſami wu-winnycž nemoža: Wonii dyrbja poſnacž, ſo ton Čžert a cži neprawi ſchecži-jo, kotsiz satamani budža, to runje tak derje wedža, jako cži prawi ſchecži-jo.

Sswjate Piſmo pak recži wot Wje-ry tak, ſo my psches tužamu Wodacžje tych Rjechow, Praudosz a wjeczne Zi-wenie